

Reglament municipal de Normalització Lingüística de l'Ajuntament de Paiporta

El present Reglament té per objecte genèric desplegar i aplicar en l'àmbit de l'actuació municipal de l'Ajuntament de Paiporta allò que disposa l'article sisé de l'Estatut d'Autonomia i la Llei de les Corts Valencianes 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià

Preàmbul

La Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, mostrà una clara voluntat d'aturar el procés de substitució del valencià. Aquest reglament d'usos lingüístics en reivindica fermament el preàmbul perquè, més de trenta anys després de l'aprovació d'aquella, la situació sociolingüística valenciana continua patint bona part dels fets que s'hi denunciaven, com ara «la relació de desigualtat que hi ha entre les dues llengües oficials de la nostra Comunitat Autònoma» i «la situació diglòssica en què està immersa la major part de la nostra població, consegüent a la situació de sotmetiment del valencià, mantinguda durant un període històric de més de tres-cents anys. La Generalitat, com a subjecte fonamental en el procés de recuperació de la plena identitat del poble valencià, té el dret i el deure de retornar la nostra llengua a la categoria i el lloc que mereix i acabar amb la situació de deixadesa i deteriorament en què es troba. La nostra irregular situació sociolingüística exigeix una actuació legal, que sense tardar acabe amb la postració i propicie l'ús i l'ensenyament del valencià per tal d'assolir l'equiparació total amb el castellà.»

Les dades sociolingüístiques de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, creada dues dècades després de l'aprovació de l'Estatut, mostren que la situació lingüística denunciada en la Llei d'ús i ensenyament del valencià es va anar agreujant i que, doncs, continua avançant el procés de minorització de la llengua pròpia. Davant aquest fet, l'Ajuntament de Paiporta vol adherir-se explícitament al «compromís irrenunciable en la defensa del patrimoni cultural de la Comunitat Autònoma i d'una manera especial amb la recuperació del valencià, llengua històrica i pròpia del nostre poble, del qual constitueix la més peculiar senya d'identitat» i intentar contribuir a la recuperació, la dignificació i l'extensió de l'ús social de la nostra llengua. També fa una crida a tota la ciutadania de Paiporta, i especialment als treballadors i treballadores municipals i als responsables polítics, a contribuir en la consecució d'aquest objectiu.

Si la situació sociolingüística de fa trenta anys del poble valencià en general i de Paiporta en particular continuen vigents en gran mesura, hi ha un sèrie de factors que ara s'hi han afegit, com són l'arribada d'un moviment migratori important (provinent no tant ja de zones de l'Estat espanyol com d'altres estats que no tenen tampoc el valencià com a llengua pròpia), una acceleració dels processos de substitució del valencià pel castellà, uns avanços molt tímids en algun camp de la normalització lingüística (com ara l'educació), l'absència de diaris valencians impresos en la nostra llengua, la inexistència de projecció comercial de cinema en valencià, l'etiquetatge quasi nul de productes en valencià, la pràctica inexistència del requisit lingüístic per a l'accés de la funció pública a diferència de les altres comunitats autònomes, etc. A més a més, el poble valencià s'ha integrat en la Unió Europea, cosa que ha comportat que el multilingüisme siga un element cada vegada més present com a realitat enriquidora, ja que les xiquetes i els xiquets amb domini de dues llengües estan millor preparats per a aprendre'n una de tercera.

Davant d'aquests nous reptes, l'Ajuntament de Paiporta presenta aquest reglament amb la voluntat inequívoca de donar al valencià el rang que mereix, d'acord amb el marc jurídic vigent, i mitjançant el qual es determinen els criteris que han regir els usos lingüístics municipals.

Fonaments jurídics

La Llei de Bases del Règim Local (LBRL) i el Reglament d'Organització i Funcionament de les Administracions Locals (ROF) atorguen al municipi, la província i l'illa potestat reglamentària i d'autoorganització. Partint d'aquesta capacitat, l'Ajuntament de Paiporta creu oportú regular els usos lingüístics de la seua

administració, tenint en compte les disposicions que sobre gestió lingüística conté el nostre ordenament jurídic.

Així, la Constitució espanyola de 1978, que proclama que «la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció», i l'Estatut d'Autonomia de 1982, reformat en 2006, ofereixen les bases legals per a encetar un procés de normalització lingüística en l'àmbit municipal.

L'Estatut, en l'article 6, indica que «la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana és el valencià» i que «l'idioma valencià és l'oficial a la Comunitat Valenciana, igual que ho és el castellà, que és l'idioma oficial de l'Estat. Tothom té dret a conèixer-los i a usar-los». El mateix article 6 recull la negació de la possibilitat de discriminació per raó de llengua i afirma que «s'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià».

És, doncs, un precepte que estableix la doble oficialitat lingüística, cosa que comporta la col·locació de les dues llengües afectades en una situació d'igualtat en tot allò que fa referència a l'ús oficial, però que afirma que una de les dues, la valenciana, és la pròpia del territori, tot relegant l'altra a la naturalesa de no pròpia del territori valencià.

D'altra banda, la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, desplega les disposicions lingüístiques estatutàries quant a la no discriminació dels ciutadans i de les ciutadanes pel fet d'usar qualsevol de les dues llengües oficials, i quant a obligació dels ens públics de garantir i fomentar l'ús normal del valencià.

Així, en el títol quart, aquesta Llei 4/1983 preveu l'actuació dels poders públics en el foment de l'ús del valencià en les activitats administratives i el seu coneixement pel personal funcionari i empleat. Els articles 27 i 28 imposen als poders públics l'obligatorietat de fomentar l'ús del valencià en totes les activitats administratives: es tracta d'una norma imperativa que s'ha de complir en els diferents nivells de l'Administració, i que afecta també l'Administració local. L'article 33 obliga els poders públics a fomentar el valencià «en l'àmbit de la seua competència i d'acord amb el que disposa aquesta Llei d'ús del valencià en les activitats professionals, mercantils, laborals, sindicals, polítiques, recreatives, artístiques i associatives». El títol cinqué del mateix text legal parla dels termes municipals de predomini lingüístic valencià (article 35), entre els quals s'inclou el de Païporta. Finalment, la Llei d'ús estableix en la disposició transitòria primera que totes les mesures que preveu hauran de ser dutes a terme per les administracions —inclosa la local— en un termini de tres anys, termini que a hores d'ara ha transcorregut amb escreix.

En l'àmbit del coneixement del valencià del personal servidors públics, la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, en l'article 19.1 establia que «en les convocatòries per a l'accés a la funció pública, les administracions públiques, en el respectiu àmbit de llurs competències, hauran de preveure la selecció de personal funcionari degudament capacitat per a cobrir els llocs de treball a les comunitats autònomes que gaudesquen de dues llengües oficials». En aquest mateix aspecte ha incidit la Llei 7/2007 de 12 d'abril, de l'estatut bàsic de l'empleat públic, que en l'article 56 renova l'obligació de les administracions públiques de preveure la selecció del personal empleat públic degudament capacitat per cobrir els llocs de treball a les comunitats autònomes que tinguen dos idiomes oficials.

Aquestes previsions són les que aplica, a la seua manera, la Llei 10/2010, de la Generalitat, d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana, que entre els requisits per a accedir-hi cita (article 53) que els qui superen les proves selectives acreditaran els coneixements de valencià mitjançant la presentació dels certificats, diplomes o títols que hagen estat homologats per la Generalitat, o mitjançant la realització d'un exercici específic a aquest efecte. El personal que no puga acreditar els coneixements esmentats, afig, haurà de fer els cursos de perfeccionament que amb aquesta finalitat organitze l'Administració de la Generalitat.

En un altre àmbit, el Reglament de Règim Disciplinari dels Funcionaris de l'Administració de l'Estat (RD

33/1986) preveu com a falta molt greu, en l'article 6, «tota actuació que supose discriminació per raó de raça, sexe, religió, llengua, opinió, lloc de naixement, veïnatge o qualsevol altra condició o circumstància personal o social». També l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic arreplega la discriminació lingüística com a falta disciplinària (article 95) i afegit, en el codi de conducta, que el personal empleat públic ha de garantir l'atenció a la ciutadania en la llengua oficial que sol·licite (article 54).

Quant als usos lingüístics interns de les administracions locals, l'article 86 del Reial decret 2.568/1986, de 28 de novembre, que aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, estableix: «1. Les convocatòries de les sessions, els ordres del dia, les mocions, els vots particulars, les propostes d'acord i els dictàmens de les comissions informatives s'han de redactar en llengua castellana o en la llengua cooficial en la comunitat autònoma a què pertanga l'entitat, d'acord amb la legislació aplicable i els acords adoptats respecte d'això per la corresponent Corporació. [...] 2. En els debats poden usar-se, indistintament, la llengua castellana o la cooficial de la comunitat autònoma respectiva.»¹ En l'article 110 es fan extensives aquestes disposicions a les actes del Ple, aspecte que d'altra banda regula expressament la Llei valenciana de règim local.

Efectivament, la Llei 8/2010, de la Generalitat, de règim local de la Comunitat Valenciana, en l'article 122 estableix: «Llibre d'actes. 4. Es conservarà una còpia en valencià de totes les actes en totes les poblacions que la Llei d'ús i ensenyament del valencià declara com termes municipals de predomini lingüístic valencià atenent a criteris històrics.» Però aquest text normatiu inclou altres disposicions que cal tindre en compte. Així, l'article 124 estableix: «Les actes, les convocatòries de les sessions, els ordres del dia, les mocions, els vots particulars, les propostes d'acord, els dictàmens de les comissions municipals i la resta d'actuacions es redactaran en qualsevol de les dues llengües oficials de la Comunitat Valenciana, i s'hi respectarà, en tot cas, la llengua utilitzada per la persona intervinent. Qualsevol membre de la Corporació tindrà dret a exigir, mitjançant petició expressa, la documentació a què es refereix aquest article en qualsevol de les dues llengües oficials de la Comunitat Valenciana». D'altra banda, entre els drets dels ciutadans i de les ciutadanes en la seua relació amb les corporacions locals, l'article 138 inclou el de «dirigir escrits a les corporacions locals en qualsevol de les dues llengües oficials».

Finalment, s'ha de fer esment també que aquesta Llei de règim local valencià començava, en l'article 4, amb aquesta disposició: «El valencià, com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, ho és també de l'administració local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenguen. De conformitat amb el que disposa l'Estatut d'Autonomia, tota la ciutadania té dret a triar la llengua oficial, valencià o castellà amb què relacionar-se amb les entitats locals, i aquestes tenen el deure correlatiu d'atendre-la en la llengua triada, en els termes establits en la legislació sobre ús del valencià».

A més a més, és també convenient citar, per a les actuacions en l'àmbit de la senyalística, el Decret 145/1986, de la Generalitat Valenciana, que estableix en l'article primer: «Es retolarà en valencià la senyalització de les autopistes, les carreteres, els camins, les estacions ferroviàries i d'autobusos, els ports comercials, els de refugi i els esportius, de les dependències i els serveis d'interés públic que depenen de [...] les entitats locals [...] i dels serveis que aquestes gestionen per concessió». En l'àmbit de la retolació també cal tindre present l'Ordre d'1 de desembre de 1993, de la Conselleria d'Educació i Ciència, que regula els usos lingüístics en la toponímia, la senyalització de les vies de comunicació i la retolació dels serveis públics.

De tota aquesta base jurídica es desprén la conveniència que les administracions designen el valencià com a llengua de treball habitual, sense perjudici que s'use el castellà també en les ocasions en què siga preceptiu o es crega convenient, i de garantir en qualsevol cas el dret dels ciutadans i ciutadanes a ser ateses en la llengua de la seua elecció.

1 Text traduït de l'original castellà.

Capítol primer
Principis generals

Article 1. Llengua pròpia

D'acord amb l'article 6 de l'Estatut d'Autonomia, el valencià és la llengua pròpia del municipi de Paiporta, i com a tal ha de ser la llengua d'ús habitual tant en l'activitat institucional com en l'administrativa.

Totes les persones tenen el dret a conèixer-lo i a usar-lo oralment i per escrit, davant les instàncies públiques, amb plens efectes administratius i jurídics.

El valencià, com a llengua pròpia de Paiporta, ho és també de la seua Administració local i de les entitats i institucions públiques dependents d'aquesta.

Article 2. Objecte

El present reglament té per objecte genèric el desenvolupament i l'aplicació en l'àmbit d'actuació municipal de l'Ajuntament de Paiporta, allò que disposa l'article 6 de l'Estatut d'Autonomia i la Llei de les Corts Valencianes 4/1983, d'ús i ensenyament del valencià.

- a) Fer efectiu el dret de tots els ciutadans i ciutadanes de conèixer i usar el valencià.
- b) Establir el valencià com a llengua usual de l'Ajuntament de Paiporta i la seua Administració municipal, tot fixant el marc de les obligacions específiques que se'n deriven, les quals s'han d'atendre per el personal de l'administració municipal.
- c) Protegir la seua recuperació i fomentar-ne l'ús en tots els actes de la vida ciutadana.
- d) Donar efectivitat a l'ús normal i oficial del valencià.
- e) Normalitzar la situació del valencià en l'àmbit de l'Administració local de Paiporta, entitats i institucions dependents d'aquesta.

Article 3. Referent normatiu

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua és el referent normatiu oficial del valencià per a l'Ajuntament de Paiporta.

Article 4. Denominacions municipals

La denominació oficial de la Corporació municipal de Paiporta és Ajuntament de Paiporta, en valencià.

Així mateix, la denominació oficial de totes les regidories, els departaments, els serveis, els òrgans, els organismes, els ens i els edificis que conformen l'Ajuntament o que en depenen és en valencià.

Article 5. Aplicació

Correspon als òrgans de govern de l'Ajuntament de Paiporta la facultat de vetlar per l'aplicació i el compliment d'aquest reglament.

Article 6. Validesa de les actuacions en valencià

Les manifestacions de pensament o de voluntat i els actes orals i escrits, públics o privats, no poden donar lloc a cap mena de discriminació per ser expressats totalment o parcialment en valencià, i produeixen plens efectes administratius i jurídics, de la mateixa manera que si són expressats en castellà. Conseqüentment, no han de ser objecte de cap mena d'entrebanc, ajornament, requeriment de traducció ni cap altra exigència addicional per raó de llengua.

Capítol segon **Usos administratius**

Article 7. De l'ús oral

1. El personal de l'Ajuntament de Paiporta procurarà usar preferentment el valencià en les relacions laborals amb qualsevol altre empleada o empleat públic de l'Ajuntament, amb la resta d'administracions valencianes i en les sessions dels òrgans de govern i altres òrgans complementaris; així com amb la ciutadania.
2. Les manifestacions orals dels ciutadans i de les ciutadanes es formalitzaran en la llengua lliurement emprada per aquestes.

Article 8. De l'ús escrit

1. Els documents públics redactats en valencià tenen plena validesa i eficàcia jurídica oficial plenes.
2. D'acord amb les normes d'ús del valencià de la Generalitat Valenciana, la redacció dels documents públics ha de ser preferentment en valencià, com a llengua pròpia del municipi i de l'Ajuntament. No obstant això, els ciutadans i les ciutadanes es poden adreçar a les instàncies municipals en qualsevol de les dues llengües oficials, tant de paraula com per escrit, i tenen el dret de rebre'n resposta en la llengua oficial en què vulguen ser ateses.
3. Els models oficials han de ser bilingües, valencià-castellà, amb una disposició preferent per a la part en valencià.
4. Les actes de les sessions del Ple, així com de la resta d'òrgans col·legiats municipals, amb l'ordre del dia, així com les resolucions, s'han de redactar tant en valencià com en castellà, amb la disposició preferent en el llibre d'actes i en el llibre de resolucions de la versió en valencià. També s'hi han de redactar les actes dels diversos consells i entitats amb personalitat jurídica que depenguen de l'Ajuntament.
5. Els bans, els avisos i les notificacions s'han de redactar en valencià i en castellà, amb una disposició preferent en el document per a la versió en valencià.
6. Les convocatòries a les sessions dels òrgans de govern i dels altres òrgans, així com els ordres del dia, les actes, els oficis, els proveïments, les diligències, els informes, les propostes de resolució i, en general, la resta d'escrits i documentació dirigida als regidors i regidores o al personal de l'Ajuntament s'han de redactar en valencià, sense perjudici de traduir-les al castellà quan calga.
7. Els impresos i els formularis d'ús intern s'han d'elaborar únicament en valencià i tindran eficàcia jurídica i administrativa.
8. Els expedients administratius iniciats d'ofici s'han de tramitar en valencià, sense perjudici de fer les

notificacions en l'idioma escaient.

Article 9. Comunicacions amb altres administracions

1. Les comunicacions dirigides a altres administracions públiques valencianes i a les no estrictament valencianes (inclosa la de justícia i la militar) amb òrgans en territori valencià, respecte d'aquests òrgans, s'han de fer preferentment en valencià. També es fan en valencià les comunicacions dirigides a òrgans sense seu a la Comunitat Valenciana, però que admeten la presentació en l'idioma oficial propi del remitent, com ara el Senat d'Espanya o instàncies europees, sempre que siga possible.
2. La documentació que l'Ajuntament, en qualitat de part processal, adrece als jutjats i tribunals en territori valencià, així com les actuacions orals i escrites dels seus representants i defensors processals, ha d'estar redactada en valencià preferentment.
3. L'Ajuntament de Paiporta sol·licitarà a totes les administracions públiques radicades en territori valencià que tota la documentació que li trameten estiga redactada preferentment en valencià.
4. En el cas que els escrits i les comunicacions hagen de tenir efectes fora del territori de la Comunitat Valenciana, seran redactats en castellà, sense perjudici que també ho siguen en valencià.

Article 10. Actuacions de l'Administració dirigides a la persona administrada

1. Les actuacions administratives d'ofici (comunicacions, certificacions, invitacions, saludes, anuncis, edictes, bans, etc.) s'han de fer en valencià, sense perjudici que les comunicacions personalitzades es facen en castellà si la persona administrada així ho tria.
2. Els procediments incoats a instància de part es tramiten en la llengua oficial elegida per la persona interessada. Si hi apareixen més persones interessades que usen l'altre idioma, a aquestes se'ls han de trametre les comunicacions en aquest altre idioma.
3. Els matrimonis civils oficials pels membres de la Corporació municipal s'oficien en la llengua que les persones contraents trien, llengua que s'haurà de fer servir també en la documentació que origine l'acte. Si no en trien cap o no hi ha acord entre elles, s'oficia en valencià, sense perjudici, per al cas que no hi haja hagut acord, que l'acta es redacte en els dos idiomes.
4. Els enunciats de les proves selectives del personal de l'Ajuntament s'han de presentar a les persones aspirants en valencià i en castellà. Aquestes poden respondre'ls en la llengua oficial que trien, excepte en els exercicis on l'avaluació incloga competències en una llengua específica.
5. Els impresos i els models oficials d'escrits s'han d'oferir al públic en versió valenciana, sense perjudici que estiguen disponibles també en la versió castellana.

Article 11. Actuacions de la persona administrada dirigides a l'Administració

En els expedients administratius iniciats a instància de part, l'Ajuntament ha de continuar el procediment, i redactar les comunicacions que se'n deriven, en la llengua usada per la persona administrada. Si aquest ha usat les dues llengües oficials indistintament, o ha indicat que desitja que se l'atenga en valencià, el procediment i les comunicacions es redactaran en valencià. Si hi ha diversitat de persones interessades, es redactaran en valencià, llevat de les comunicacions dirigides a les persones interessades que hagen manifestat la preferència pel castellà.

Article 12. Registres administratius

Els registres administratius de l'Ajuntament i dels organismes que en depenen seran preferentment en valencià. Les inscripcions o els assentaments que s'hagen de realitzar es faran en la llengua sol·licitada per les persones interessades, en la qual s'haja redactat o atorgat el document que s'ha d'assentar.

Article 13. Signes d'identificació

Les capçaleres dels documents i els impresos oficials, els segells, els mata-segells, els peus de firma corporativa i, en general, tots els signes d'identificació municipals han d'estar escrits només en valencià.

Article 14. Documents públics i contractes

Els documents públics i contractuals atorgats per l'Ajuntament s'han de redactar en valencià. En cas que aquest hi concórrega amb altres persones atorgants, els documents es poden redactar també en castellà, si l'altre atorgant ho desitja.

Article 15. Informes externs

Els estudis, projectes, informes i altres treballs anàlegs remunerats que l'Ajuntament encarregue a instàncies externes li han de ser lliurats en valencià, i així s'ha d'establir quan s'encomanen.

Article 16. Equipaments

1. El material d'oficina que s'adquirisca o genere ha de ser en valencià, i han de permetre generar documentació amb els trets ortogràfics propis de les dues llengües oficials.
2. Els sistemes operatius i els programes informàtics que adquirisca o desenvolupe l'Ajuntament han de fer-se servir en valencià. Si no se'n disposa en versió valenciana, s'han d'adquirir en versió castellana. Si tampoc n'hi ha de disponible en castellà, s'adquireixen en la versió del desenvolupador, però s'ha d'adquirir la valenciana així que estiga disponible.
3. La denominació dels servidors, dels components de la xarxa local, dels dominis d'Internet, de les adreces electròniques i, en general, de qualsevol signe identificador de l'Ajuntament de Paiporta és en valencià.

Article 17. Escrits bilingües

En els casos en què s'use el valencià juntament amb el castellà, la versió valenciana ha d'ocupar el primer lloc.

Capítol tercer
Promoció social del valencià

Article 18. Subvencions per l'ús del valencià

1. En el marc de les seues atribucions, l'Ajuntament de Paiporta subvencionarà la utilització i el foment del valencià, d'una manera que en promoga l'ús normalitzat, en les activitats d'entitats, associacions i empreses.
2. L'Ajuntament de Paiporta fomentarà l'ús i l'aprenentatge del valencià mitjançant la subvenció de cursos que es programaran i impartiran amb tal efecte.
3. A aquest efecte, l'Ajuntament de Paiporta:
 - a) Ha de donar publicitat de les subvencions als possibles col·lectius interessats (associacions de comerciants, professionals, etc.).
 - b) Ha de comprovar que els textos objecte dels ajuts compleixen la normativa lingüística.
 - c) Ha de demanar a la persona receptora de la subvenció el compromís de mantindre l'objecte de la mateixa (rètol, publicitat, marca corporativa, etc.) amb caràcter estable i permanent.

Article 19. Activitats dels departaments municipals

1. Les activitats organitzades pels departaments municipals (Auditori, Museu de la Rajoleria, Biblioteca, Centre de Formació de Persones Adultes, Centre de Formació Ocupacional, Centre Jove, Servei municipal d'Esports, Benestar Social) amb projecció social en el municipi, com cinema, teatre, exposicions, concerts, presentació de llibres, contacontes, fires, tallers, etc. es faran preferentment en valencià tant en les manifestacions orals com en les escrites.
2. La Biblioteca Pública Municipal Maria Moliner disposarà de l'adequada presència de llibres i altres materials de consulta en valencià.

Capítol quart
Llocs de treball i personal

Article 20. Catalogació lingüística dels llocs de treball

1. Per a garantir les exigències lingüístiques legals i socials, el personal al servei d'aquesta administració (o òrgans dependents) ha de posseir un coneixement lingüístic simètric del valencià i el castellà, adequat a les funcions que exerceix, que faça possible atendre el ciutadà o la ciutadana en la llengua que sol·licite.
2. A aquest efecte, l'Ajuntament ha de revisar la classificació de llocs de treball i catalogar les necessitats lingüístiques, de manera que tots els llocs tinguen assignat el perfil lingüístic més adequat a les funcions de cadascun.

Article 21. Drets laborals adquirits

Hom ha de respectar els drets adquirits, de manera que cap treballadora o treballador municipal siga discriminada o discriminat pel seu desconeixement, oral o escrit, del valencià. El personal de l'Ajuntament

tenen, tanmateix, l'obligació d'assolir el nivell lingüístic corresponent a la seua plaça. L'Ajuntament ha de promoure i organitzar cursos d'aprenentatge i perfeccionament del valencià per a tot el personal que no tinga els coneixements necessaris per a exercir les seues funcions i que milloren la seua competència en la llengua pròpia, incloent-hi en els llenguatges d'especialitat (principalment en l'administratiu).

Article 22. Acreditació del coneixement

Les bases reguladores de les places que es proveïsquen després de la catalogació establida per l'article 19.2 han d'exigir l'acreditació del coneixement del valencià, bé amb la presentació de certificats de la Junta Qualificadora de Coneixements del Valencià (en el nivell indicat per la Relació de Llocs de Treball), bé amb la superació de proves específiques durant el procediment selectiu.

Article 23. Serveis de prestació no directa

En els serveis municipals no gestionats directament per l'Ajuntament, les persones prestadores han de garantir l'atenció als usuaris i usuàries en valencià, tant oralment com per escrit, i han de complir les disposicions establides en aquest document quant a l'ús de la llengua pròpia, d'acord amb el que s'estableix en l'article 7.

Capítol cinqué

Usos lingüístics en els mitjans de comunicació

Article 24. Mitjans de comunicació

1. L'Ajuntament de Paiporta ha d'usar sempre el valencià en tots els mitjans de comunicació propis, escrits o audiovisuals (tals com els butlletins d'informació municipal o altres publicacions, emissores de televisió, de ràdio, llocs web, xarxes socials, aplicacions mòbils, els anuncis publicitaris, bans, etc.). També ha de fer servir només el valencià en els mitjans de comunicació aliens, siguen públics o privats, per a la publicitat de les seues actuacions.
2. La publicitat dirigida a la promoció exterior fora de l'àrea lingüística valenciana es pot fer també en la llengua vehicular del mitjà de comunicació que s'haja elegit.
3. Les comunicacions de l'Ajuntament als mitjans de comunicació han d'adreçar-s'hi en valencià.

Article 25. Edició de llibres, publicacions i material imprés

1. Els llibres, les revistes, els cartells, els fullets, els programes i, en general, totes les publicacions municipals s'han d'editar en valencià. Per al cas d'obres literàries, articles o altres col·laboracions, si l'autor o autora no forma part del personal municipal i ho demana, es pot respectar la llengua originària.
2. En el cas que l'Ajuntament reba cartells, fullets, impresos o altres escrits d'administracions o entitats (siguen o no de l'àmbit lingüístic valencià) per a ser-hi difoses i no estiguen redactats en valencià, se n'ha de sol·licitar la versió en aquesta llengua.

Article 26. Publicitat institucional en activitats de tercers

Quan l'Ajuntament de Paiporta patrocine, participe o col·labore en qualsevol activitat organitzada per tercers entitats, la publicitat d'aquesta ha de fer-se en valencià. Així mateix, els actes que s'hi facen han d'usar la llengua pròpia.

Article 27. Llocs web institucionals

En els mitjans de comunicació electrònics institucionals propis de l'Ajuntament, com ara llocs web, xarxes socials, etc., s'ha de fer servir sempre el valencià. En el cas que es faça servir també el castellà, la versió en valencià serà la que apareixerà per defecte. Les possibles versions en llengües no oficials només poden contindre informació de caràcter genèric o d'interés turístic.

Capítol sisé

Toponímia, senyalització i retolació

Article 28. Retolació i senyalització

La retolació interna i externa de totes les instal·lacions municipals s'ha de redactar en valencià únicament. Així mateix s'hi efectua la senyalització viària informativa municipal (indicadors, retolació de vies públiques, plafons informatius, etc.).

Article 29. Toponímia urbana i rural

1. Els topònims del terme municipal de Paiporta (inclosos els noms de les vies públiques i qualsevol altra denominació que servisca per a identificar un indret o un espai determinat) tenen com a única forma oficial la valenciana, que és la tradicional, la històrica i la correcta. L'Ajuntament ha d'elaborar una llista amb les formes normalitzades per a difondre'n les grafies correctes.

2. En la creació de nova nomenclatura (per a vies públiques, espais urbanitzats, etc.), s'ha de preservar la toponímia preexistent en l'indret. Si no n'hi ha, cal usar noms arrelats amb elements toponímics propis del territori valencià o vinculats amb la tradició cultural valenciana. Així mateix, s'ha de preservar el nom del tipus de via (*camí, senda, carreró...*) preexistent.

Article 30. Identificació de béns municipals

Les inscripcions o retolacions que identifiquen béns de propietat municipal (com ara vehicles, maquinària, immobles o utilitatge en general) es redactaran només en valencià. Aquesta disposició comprén els béns de titularitat privada afectes a serveis públics en règim de prestació indirecta.

Article 31. Retolació d'altres administracions

L'Ajuntament ha d'instar els altres organismes que col·loquen rètols o indicacions compresos dins del terme municipal a fer-ho en valencià.

Capítol seté
Ensenyament

Article 32. Llengua vehicular

1. El Centre de Formació de Persones Adultes i qualsevol altre òrgan educatiu municipal promourà l'ús preferencial del valencià com a llengua vehicular i llengua d'ensenyament.
2. El Centre de Formació de Persones Adultes ha d'oferir cursos de valencià adequats a les necessitats de la població.

Article 33. Promoció de l'ensenyament en valencià

L'Administració municipal ha de promoure l'ensenyament en valencià en els centres d'ensenyament públics i privats ubicats al seu terme des dels organismes en què participe, com ara els consells escolars.

Capítol huité
Servei de normalització del valencià

Article 34. Funcions del servei de normalització lingüística

1. Com a suport tècnic per a l'aplicació d'aquest reglament, l'Ajuntament de Paiporta ha creat un servei municipal de normalització lingüística del valencià (Agència de Promoció del Valencià-AVIVA), amb els objectius, les funcions i les tasques que es desprenen d'aquest reglament, en concret:
 - a) Promoure l'ús del valencià en els diferents àmbits i actuacions municipals fins a aconseguir-ne la plena normalització.
 - b) Planificar campanyes municipals de sensibilització i promoció de l'ús del valencià, inclosa la convocatòria d'ajudes i subvencions amb el mateix objectiu.
 - c) Informar els administrats sobre els seus drets lingüístics.
 - d) Dur a terme activitats que fomenten l'ús del valencià en àmbits específics com el món esportiu, el comerç, el jovent, el temps lliure, les associacions cíviques, les professionals, etc.
 - e) Promoure l'aplicació del Reglament municipal de Normalització Lingüística i coordinar-ne l'aplicació.
 - f) Dinamitzar i impulsar l'ús del valencià en l'Ajuntament i aportar assessorament en els aspectes lingüístics i de llenguatges específics.
 - g) Donar compte de tots aquells ajuts per al foment de l'ús del valencià procedents d'altres administracions, per tal de garantir que tota la ciutadania en tinga coneixement, i facilitar els tràmits a les persones interessades a beneficiar-se'n.
 - h) Assessorar i corregir lingüísticament els textos presentats pels interessats en les bonificacions fiscals incloses en aquest reglament, així com per col·lectius i particulars que fan un ús habitual del valencià en la seua activitat laboral.

- i) Orientar totes aquelles entitats públiques o privades que ho demanen sobre la classe de proves a realitzar en les convocatòries d'accés que exigisquen el coneixement del valencià.
- j) Assessorar, preparar i avaluar els exercicis de valencià de les proves d'accés de les convocatòries públiques de l'Ajuntament, així com proposar-ne la baremació.
- k) Organitzar cursos de reciclatge permanent per al personal de l'Administració.
- l) Organitzar cursos de coneixements de valencià dirigits a immigrants juntament amb el Centre de Formació de Persones Adultes, per tal d'assegurar la plena integració lingüística d'aquests en la nostra societat.
- m) Adaptar a les directrius del llenguatge administratiu modern els textos municipals, així com corregir en general aquells que hagen de tindre una àmplia difusió.
- n) Prestar assessorament lingüístic, amb l'efecte d'aconseguir l'autonomia dels usuaris.
- o) Coordinar-se amb els serveis lingüístics d'altres institucions.

2. Tots els serveis i organismes municipals han d'ajustar-se a les directrius d'ús del valencià d'aquest servei.

3. L'exercici d'aquestes funcions ha de rebre el suport polític i administratiu necessari per a possibilitar un bon funcionament del servei i que tinga incidència en tots els departaments de la Corporació municipal. Així mateix, el servei ha de comptar amb una dotació pressupostària que li permeta dur a terme les actuacions ací previstes.

Article 35. Dotació del servei

Per a dur a terme totes les funcions i tasques assignades, el servei de normalització ha d'estar dotat, com a mínim, amb els mitjans humans i materials següents:

- a) El personal tècnic lingüístic que calga, amb titulació universitària adient.
- b) El personal administratiu que calga, que pot ser propi o compartit amb alguna altra àrea de gestió en funció del volum de treball que genere el servei.
- c) El professorat que calga segons les demandes i disposicions econòmiques pressupostàries.
- d) Equip informàtic amb la dotació de programes adients per a les seues tasques: processador de textos, bases de dades, corrector de valencià, diccionaris, etc.
- e) Material bibliogràfic bàsic de consulta i subscripció a publicacions oficials i professionals especialitzades.
- f) Material i mobiliari d'oficina en un espai físic singularitzat.

Disposició addicional

Primera

Aquest reglament s'ha de desenvolupar mitjançant plans d'actuació successius, elaborats pel servei de normalització i amb una periodicitat marcada, en què es fixen els objectius i les actuacions concretes.

Segona

L'aplicació del present reglament, pel que fa al personal de l'Ajuntament, s'encomanarà als caps de les àrees de l'Administració.

Tercera

El Reglament municipal de Normalització Lingüística vigeix a partir de la publicació completa en el *Butlletí Oficial de la Província*.

Paiporta, de..... de